

[Jens Møller.]

dele af befolkningen, kan blive afløst af håb, af optimisme, den optimisme, der i sig selv er så vigtig for at nå frem til det resultat, vi stiler efter.

Knud Jespersen (DKP):

Ja, det er jo lidt af et paradoks, at folketinget gang på gang diskuterer de alvorlige problemer, men i realiteten nægter at løse dem med det flertal, der er i øjeblikket.

I går var der betingelser for igennem en række af de ændringsforslag, der var fremlagt, at løse problemerne både på en ny måde og med en ny byrdefordeling, og ikke bare en kortsigtet affære, men langsigtet med det perspektiv virkelig at få økonomisk tryghed, at sikre beskæftigelsen, at foretage de besparelser, der var nødvendige i det offentlige forbrug, hvad enten det var militærpolitikken, NATO-politikken eller fællesmarkedet. Det blev også dokumenteret bl. a. fra kommunisternes side, hvordan det var muligt at sikre sig nye indtægter ved at beskutte de millionindtægter, der i dag undrager sig beskatning, et beløb, der svarer til ca. 17 mia kr. for 1973.

Vi var beskedne i vores forslag, alligevel sagde man nej. Vi dokumenterer også, hvordan folketinget, hvis man ikke griber ind over for det, der fører til betalingsbalancevanskelighederne: belåning af inflationsindtægter, giver afkald på at styre det halve af landets økonomi, fordi det, der her står i værdistigninger, svarer til ca. 60 pct. af de indtægter, som er noteret på nationalbudgettet.

Men som sagt var der ikke mange, der var interesseret i at finde en langsigtet løsning, og på den baggrund skal man ikke være meget spåmand for at finde ud af, at den finanslov, der bliver vedtaget i dag, næppe kan holde hverken i sit skøn eller i sine vurderinger bare frem til den 5. juni.

For det er jo rigtigt, at vi befinder os i en ganske alvorlig situation, i en situation, hvor alle økonomiske barometre fortæller om stormvejr, hvor man ikke bare, sådan som økonomiministeren gjorde forleden i fjernsynet, kan erklære, at nu må befolkningen spare mere, arbejde mere og så alligevel betale mere i skat. Det går jo ikke. Det nærmer sig en udfordring, og en udfordring,

der ikke har ført til surhed, men ført til en bevidst modstand, og også af dette vokser jo denne tillidskrise mellem folketinget og befolkningen, fordi vi taler om problemerne, men ikke viser den nødvendige vilje til at løse dem.

Hvad angår barometret for prisstigningerne, regner det økonomiske sekretariat med prisstigninger i 1974 på 14 pct. Der er ingen, der har kunnet beskyldte dem for at måle det så nøjagtigt, at det altid kunne passe. Jeg skønner, det er i underkanten, jeg vil tro, at prisstigningerne kommer til at ligge nærmere 18-20 pct.

Man taler om skattetrykket, men med hensyn til skattetrykket har regeringen jo også skønnet i finansloven, at det kunne man godt lade vokse, og under debatten har centrum-demokraterne fastslået, at de som forligspartnere også i fremtiden vil stå på kravet om en forhøjelse af moms. Jeg ved ikke, hvilke forestillinger finansministeren har, om man virkelig tror, at man ustraffet kan blive ved med at sige til folk: arbejd mere, spar mere, og vi skal have en større andel af jeres indtægt.

Videre siger barometret jo også, at gennem bolig- og anlægsstoppet har vi faktisk fået likvideret det meste af boligbyggeriet i Danmark, og vi vil i løbet af et halvt års tid ikke alene opleve en situation med mange arbejdsløse, men også at dette igangsættelsesstop betyder vanskeligheder i planlægning og projektering.

På alle måder er det, ligesom man er kørt fast i den økonomiske politik, fordi man stædigt holder ved at prøve de løsninger, der har vist sig gennem 24 år ikke at være det papir værd, de er skrevet på.

Kigger vi så på de vanskeligheder, der er opstået, ja, så er det sådan, at de fleste, der var tilhængere af fællesmarkedet, tilsyneladende glemmer, at det er det år, vi gør regnskab for, og giver al skylden til den olieafpresningskrise, som oliemonopolerne gennemførte i 1973 og i begyndelsen af dette år. Det er da rigtigt, at vi får et betalingsbalanceunderskud også i kraft af monopolernes afpresning, men var det rigtigt af det høje ting, at man bare videresendte regningen herfor til forbrugerne, at man bare lod stå til i stedet for at sætte ind med selvstændige initiativer? Vi fandt som bekendt, at det var for-